

maal, har allerede udspiilet sin Rolle. De Forbrydere, hvorum der her praktiff kun kan være Tale, ere de, der, da Loven af 30te November 1857 udkom, vare idømte Forbedringshuusarbejde i 6 Aar; men siden er der hengaaet omtrent 4 Aar, og Maximum af Forbedringshuusstraffen i Cellefængsel er i Loven ansat til $3\frac{1}{2}$ Aar; de Personer altsaa, paa hvem Bestemmelsen dengang kommer til Anvendelse, maae for Dieblisset have udstaaet deres Straf; og der bliver altsaa ingen Tale om, at det skal være nødvendigt at faae en ny Bestemmelse for at reorganisere Forholdet for deres Bedkommende. — Hovedspørgsmaalet er for mig, ikke hvad man har gjort tidligere, men hvad der i og for sig er billigt og retfærdigt. Vi ere nu, haaber jeg, komne til det Standpunkt, at der her ikke længere er Tale om Naade, Begjæring, Formildelse og deslige, men kun derom: Er dette en anden Straf end den tidligere, hvorum Taleren er, eller er det den samme Straf? Det kan virkelig ikke nytte, at de ærede Medlemmer vedblive at sige: det er den samme Straf, det er Forbedringshuusstraf, der udstaaes paa en anden Naade; det kan ikke nytte, at den ærede Justitsminister har søgt at udvikle, hvorledes Forbryderen ingen Ret havde til at blande sig ind i Spørgsmaalet om, hvorledes Straffen skal udsønes, thi derom er der ikke Tale; — det er en anden Straf, hvorum her handles, og Loven selv erkjender den for at være en anden Straf i det Dieblis, den siger, at Cellefængselsstraf i 2 Aar er lig almindeligt Forbedringshuusarbejde i 3 Aar. — Jeg indseer ikke, at det er muligt tydeligere at godtgjøre, at Cellefængselsstraffen er en væsentlig anden end den gamle Forbedringshuusstraf, og naar man saa ikke bestomindre siger: ja det er jo dog „Forbedringshuusarbejde“, saa hænger man sig i Navnet. Den ærede Ordfører sagde imidlertid: men Loven siger jo, at Straffene ere lige, og derfor ere de lige, og man kan altsaa lade dem gaae op imod hinanden; men vil den ærede Ordfører tage Consequentsen af den Sætning, han der har udtalt? Jeg tvivler noget derom. Han yttrede igaar, at det ikke var det eneste Tilfælde, hvor Lovgivningen satte en Straffearart i et vist Forhold ved Siden af en anden, og han henviste navn-

lig til Forholdet mellem Fængsel paa Vand og Brød og ikke simpelt Fængsel, som han sagde, men Fængsel paa sædvanlig Fangekost. Det er rigtigt, Loven siger, at 4 Dages Fængsel paa sædvanlig Fangekost svarer til 1 Dags Fængsel paa Vand og Brød, men hvad siger Loven fremdeles? Siger den maastee, at Domstolene skulle idømme Fængsel, og at det skal være overladt til Administrationen efter For-godtbefindende at sætte den Paagjældende enten i Fængsel paa sædvanlig Fangekost eller paa Vand og Brød? Nei, det gjør Loven ikke. Vilde den ærede Ordfører maastee finde det i sin Orden, dersom man kom til det Resultat: ganske at affkaste Vand- og Brødstraffen, at en ny Lov da sagde: I de Tilfælde, hvor Personer efter den ældre Lovgivning ere dømte til Vand og Brød og endnu ikke have affonet Straffen, skal det staae Justitsministeren frit for, mod de Paagjældendes Ønske, at flytte dem over til Fængsel paa sædvanlig Fangekost i den Adøbelste Tid? Jeg troer dog, den ærede Ordfører vilde tage i Betænkning saaledes at forandre Straffen, og dog vilde der være meget Mindre at indvende mod en saadan ny Lovbestemmelse end mod den, hvorum der her er Tale, da man nemlig til Forsvar for den kunde paabe-vaabe sig, at det Forhold, der saaledes etableredes mellem Fængsel paa Vand og Brød og Fængsel paa sædvanlig Fangekost, ikke var noget Nyt; man kunde sige, at den Gang Forbryderen begik sin Forbrydelse, maatte han vide, at Loven bestemte en anden Straf, hvortil Fængsel paa sædvanlig Fangekost stod i et saadant Forhold; men her er derimod Tale om, for Qvindfangers Bedkommende, at indføre et nyt Forhold mellem Forbedringshuusstraf i fælles Arbeidsstale og i Cellefængsel. Naar den ærede Ordfører udtaler, at det er nok, at Lovgivningen siger, at Straffen er lige, saa maa han fremdeles, for at nævne et andet Exempel, komme til det Resultat, at dersom man vilde indføre, hvad man har i det Militære, Noget, som kaldes strengt Fængsel paa Vand og Brød, istedetfor Forbedringshuusarbejde i kortere Tid, saa skulde man ogsaa være berettiget til at sige: For Fremtiden skal 5 Gange 6 Dages Fængsel paa Vand og Brød sættes lige med 1 Aars Forbedringshuusarbejde — det er omtrent For-